

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۱۵ جولای ۲۰۱۹

اعتراف "خلیلزاد" به نیابتی بودن جنگ در افغانستان!

یکشنبه- ۲۳ سرطان ۱۳۹۸ - کابل: هرگاه به گزارش رسانه های داخلی توجه نموده باشید، حتماً اطلاع یافته اید که در دو روز گذشته، کنفرانس چهارجانبه ای در بیجینگ دایر شده بود که در آن سه قدرت اتمی جهانی (امریکا، روسیه و چین) و یک قدرت اتمی منطقه ئی (پاکستان) اشتراک داشتند. روزنامه ماندگار که گزارش این جلسه را مفصل پوشش داده است، به استناد نوشته های "خلیلزاد" از صفحه تویترش، به مثابه عضو شرکت کننده در کنفرانس به نمایندگی از امریکا می نگارد:

"ما در باره آغاز هر چه سریع تر این مذاکرات توافق کردیم که در کمترین زمان منجر به شکل گیری چارچوب صلح برنامه ای جامع برای آینده سیاسی این کشور شود تا برای همه مردم افغانستان قابل قبول باشد. ما همچنان بر ضرورت میزان کاهش خشونت در زمان حال و برقراری یک آتش بس همه جانبه و دایمی همزمان با مذاکرات بین الافغانی توافق کردیم... تعدادی شریک های سیاسی بیشتری در عرصه بین الملل خواهیم داشت با آغاز مذاکرات به ما بپیوندند." - با ویراستاری از جانب پورتال- در یادداشت امروز خواهم کوشید تا مختصراً در مورد این گفته ها مکتب نمایم:

۱- قبل از پرداختن به جملات "خلیلزاد" می باید به گردانندگان بحران افغانستان به خصوص نهاد های تبلیغاتی خبری آنها بابت پیروزی درخشان شان در ستراتیژی زدائی مجموع بحث ها تبریک گفت. چه باند های قدرت در عرصه ملی و بین المللی علی رغم آن که خود دارای ستراتیژی های دراز مدت، میان مدت و کوتاه می باشند و به صد ها تکنیک را جهت رسیدن به آن ستراتیژی ها عملی می سازند، می کوشند تا قربانیان شان را چنان در روزمرگی و کوتاه بینی غرق نمایند، که هیچ فرصت نیابند تا با ترسیم یک خط ستراتیژیک جهت تحقق آن گام بگذارند. عکس آن قربانیان در وضعیتی قرار داده می شوند که هر روز با یک گل بهار ببینند و با یک باد، خزان و هیچ گاهی قادر نگردند از ورای تمام اینهمه شعبده بازی و تناوب بهار و خزان، زمستان سخت و سردی که در انتظار شان است، آن را مشاهده نموده آمادگی لازم جهت زنده ماندن خویش بگیرند.

۲- کنفرانس کنونی بیجینگ که در واقع ادامه کنفرانس سه جانبه (امریکا، روسیه و چین) در مسکو است و نظر به پیشنهاد و پافشاری چین به چهار جانبه مبدل شده است، هرگاه هیچ ارزش نداشته باشد، از یک جهت ارزش بسزائی دارد. آن نکته ارزشمند اذعان قدرت های اتمی جهان و منطقه به نیابتی بودن جنگ است، زیرا:

۳- همه می دانیم که کنفرانس در مورد حل بحران در افغانستان است. یعنی تمام صحبت ها می بایست در مورد چگونگی حل بحران افغانستان، ختم جنگ و تأمین صلح در افغانستان صورت گرفته باشد. این را هم رسانه ها و هم خونریزی های همه روزه گواهی می دهند که طرفین فعلی جنگ و خونریزی، طالب و دولت دست نشانده است. در چنین وضعیتی اگر قرار باشد به ارتباط ختم جنگ صحبت شود اولتر از همه می بایست دو طرف جنگ در مجلس حضور می داشتند، از آنها خواسته می شد و آنها هم تعهد می کردند که چنان خواهند کرد و چنان نخواهند کرد، امری که در این کنفرانس اثری از آن دیده نمی شود.

۴- به ارتباط حضور مستقیم "خلیلزاد" یعنی امپریالیسم امریکا که یک طرف علنی جنگ و حامی دولت دست نشانده است، می توان نوشت، "خوب جایی که بادر خود در جلسه حضور داشته باشد و خودش از خود نمایندگی کند نیازی به موجودیت و حضور مزدور نیست" اما به ارتباط نبودن طالب چه؟؟ اصولاً در این کنفرانس کدام کشوری از زبان و منافع طالب سخن گفته است؟ چین، پاکستان و یا روسیه و یا همه آنها؟

۵- نوشته کنونی "خلیلزاد" به مثابه قسمتی از یک توافق بین چهار قدرت اتمی جهانی و منطقه ئی، گواه بر آن است:

الف- جنگ در افغانستان جنگی نیست که بین مردم افغانستان و نمایندگان سیاسی آنها صورت گیرد، بلکه جنگیست نیابتی که قدرت های اتمی جهان و منطقه، میدان جنگ و گوشت دم توپ شان را افغانستان و مردم آن انتخاب نموده اند.

ب- خلاف نشخوار جمیع فاشیست ها اعم از شجاعان و بزدل های شان که به اشکال مختلف طالب را یک نیروی ملی و یا قومی معرفی می دارند، و از آن رو گستاخانه آن را مقاومت ملی نام می گذارند، این جنگ هیچ ارتباطی به این و یا آن قوم و یا ملت افغانستان ندارد، بلکه طرفین جنگ مزدوران و نوکران قدرت های متخاصم جهانی و منطقه ئی می باشند.

۶- امیدواری "خلیلزاد" که این توافق پشتیبانان زیادی خواهد یافت، بدان معناست که امپریالیسم از ستراتیژی بلعیدن افغانستان به تنهایی منصرف شده است و حاضر است آن را با رقبای جهانی و منطقه ئی اش قسمت نماید یعنی به جای رقابت، سیاست های شان را بر روی شراکت بینان بگذارند و حاضر اند به هریک از بازیگران سهمی قایل شوند.

۷- حضور پاکستان در جلسه که در عمل به موازات نقش امریکا از حمایت دولت دست نشانده به مثابه بادر طالب در مجلس حضور داشت، بیانگر آن است که غرب باز هم تصمیم گرفت تا مقدرات افغانستان را به دست پاکستان بسپارد.

هموطنان گرامی!

این وضع تا زمانی ادامه خواهد یافت که من و تو خود را به قصه های "الف- لیل" و "چند ملک بالای نوک یک سوزن جای گرفته می توانند" مصروف بسازیم و اگر می خواهیم راجع به وطن و بحرانات آن صحبت کنیم، غرق در سیاست های دفع الوقت و روزمرگی باشیم. گاهی از امریکا، روس و چین انتظار داشته باشیم تا نقش خضر موعود را برای ما بازی کند و زمانی هم از ایران و پاکستان چیزی به نام اتکاء به نیروی خود و گرفتن تعیین سرنوشت خود به دست خویش را از یاد ببریم.

هموطنان گرامی!

این وطن از ماست، دشمنان افغانستان با سرعت غیر قابل تصویری می خواهند سرنوشت ما و کشور ما را رقم بزنند، بیایید ثابت بسازیم که ما حق داریم آزاد زندگانی نمائیم و قیمی بالای سرخود نداشته باشیم. بیایید علیه امپریالیسم و ارتجاع و نمایندگان آنها دولت دست نشانده و طالب، به پا خیزیم و نگذاریم بیش از این به ما و به تاریخ ما اهانت روا دارند.

سرکها ما را می طلبد!